

Prima instanță: Judecătoria Botanica mun. Chișinău (jud: V. Stratan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Laur Matei împotriva deciziei din 27 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,
adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria mun. Bălți împotriva lui Laur Matei privind încasarea plății pentru folosirea terenului,

c o n s t a t ă :

La data de 17.06.2013 Primăria mun. Bălți s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Laur Matei solicitând încasarea din contul lui Laur Matei a datoriei în sumă de 120307,63 lei pentru folosirea terenului pentru perioada 27.10.2012-31.03.2013.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în conformitate cu pct.3 al anexei Deciziei Consiliului mun. Bălți nr. 15/52 din 27.12.2010 „Cu privire la încasarea plății pentru folosirea terenului în mod unilateral” a fost stabilită lista agenților economici și persoanelor juridice pentru care s-a stabilit plata pentru folosirea terenului în mod unilateral.

Menționează că, de către Primăria mun. Bălți procedura prealabilă a fost respectată.

Susține că, de nenumărate ori au fost expediate înștiințări în adresa pârâtului Laur Matei privind solicitarea achitării plății conform Deciziei Consiliului mun. Bălți nr. 15/52 din 27.12.2010, ori perfectării relațiilor funciare prin încheierea contractului de vânzare- cumpărare sau de arendă, iar în cazul neadresării în termenul stabilit va fi stabilită plată în mărimea de 10% din prețul normativ al pământului. Astfel, în urma expedierii pretențiilor, pârâtul Laur Matei nu s-a mai adresat la Primăria mun. Bălți pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau de arendă.

Indică că, Consiliul municipal a emis Decizia cu nr. 15/52 privind încasarea plății pentru folosirea loturilor de teren în mod unilateral, stabilind plata anuală

pentru folosirea terenului de către Laur Matei în mărime de 10% din prețul normativ al pământului în conformitate cu Legea nr. 1308-XIII din 25.07.1997. Mai invocă, că pârâtul a fost somat despre cerințele de a stinge datoria.

La data de 24.07.2014 Primăria mun. Bălți a depus cerere de majorare a cuantumului din acțiune, solicitând obligarea pârâtului de a achita datoria față de reclamant pentru folosirea terenului în sumă de 186804,93 lei, pentru perioada 27.12.2010 - 30.06.2014.

La data de 27.01.2015 Primăria mun. Bălți, a depus repetat cerere de majorare a cuantumului din acțiune, solicitând obligarea pârâtului de a achita datoria formată legătură cu neachitarea plăților față de reclamant pentru folosirea terenului în sumă de 204741,70 lei, pentru perioada de la 27.12.2010 - 31.10.2014.

Prin hotărârea din 27.01.2015 a judecătoriei Botanica mun. Chișinău s-a admis acțiunea înaintată de Primăria mun. Bălți; s-a încasat de la Laur Matei în beneficiul Primăriei mun. Bălți suma de 204741,70 lei cu titlu de plată pentru folosirea terenului în mod unilateral; s-a încasat de la Laur Matei în beneficiul statului suma de 6142 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 27 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Laur Matei și s-a menținut hotărârea din 27.01.2015 a judecătoriei Botanica mun. Chișinău.

La data de 08 aprilie 2016 Laur Matei a declarat recurs împotriva deciziei din 27 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia contestată este ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece la adoptarea acesteia, instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată în adresa participanților la proces, conform scrisorii de însoțire, la data de 02 februarie 2016 (f.d. 154). Recurentul a declarat recurs la data de 08 aprilie 2016. Deci, Completul reține că recursul declarat de către Laur Matei este în termen, deoarece careva probe care ar confirma recepționarea deciziei contestate la materialele dosarului lipsesc.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Laur Matei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Laur Matei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Laur Matei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către Laur Matei împotriva deciziei din 27 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală